

Ředitelka Frolíková: První třídu zvládalo v loňském roce každé dítě jinak

ŘEDITELKA Andrea Frolíková s dětmi, které letos v září zasedly ve školních lavicích úplně poprvé.

Foto: Veronika Dawidowicz

Konec loňského školního roku a začátek letošního se neobešel kvůli viru covid-19 bez různých bezpečnostních opatření, potvrzuje Andrea Frolíková, ředitelka ZŠ T. G. Masaryka.

■ Veronika Dawidowicz

Jak zvládají prvňáčci začátek roku? Poznámalo děti, že byly školy uzavřeny?

Určitě poznamenalo. Některé děti nebyly se spolužáky v kontaktu téměř půl roku a ten nástup je pro ně o to těžší. Děti byly zvyklé být s rodiči a najednou si musí zvykat na nějaký pevný režim. Navíc rodiče kvůli preventivním opatřením nepouštíme do školy, takže o to to mají prvňáčci složitější. Paní učitelky se velice snaží, aby začátek školního roku byl pro prvňáčky co nejpříjemnější, ale i tak je to pro děti těžké.

Jak zatím hodnotíte začátek školního roku?

Začátek byl těžší, protože ministerstvo vydalo nějaký manuál doporučení, ale ve finále je všechno přímo na řediteli. Máme volnou ruku, ale pak, když dojde k problému, tak to padá na naši hlavu.

Jaká jsou nejprísnější doporučení?

Ta se týkají hlavně jídelny a kuchyně. Tam jsou asi největší omezení. Na škole se pak snažíme, aby se děti neshlukovaly, máme na každé chodbě dezinfekce. Roušky jsme na základě doporučení od 10. 9. nařídili ve společných prostorách vyjma učeben a tělocvičny.

Jak to tedy funguje v jídelně?

Je to tak, že děti přijdou do jídelny, vydezinfikují si ruce a na ták už dostanou vše od kuchařek. Nesmějí na nic sahat. Sedají si na předem stanovené místo, takže zaplňují jídelnu tak, aby když místo opustí, se mohlo ihned dezinfikovat.

Ještě v červnu bylo opatření, že žáci seděli přes jedno místo, ale 430 dětí už by se nevešlo, a hlavně výdej by se musel časově natáhnout, a to není možné.

Stalo se, že by měl někdo takový strach z korony, že nenastoupil do školy?

Ačkoliv máme relativně starší kolektiv, tak při květnovém nástupu žáků do škol mě požádala pouze jedna paní učitelka, že zůstane na home office. Od 1. září jsme nastoupili všichni.

Jak by se děti měly chránit a co je základem?

Základem je hygiena rukou. Je posílen ranní monitoring před školou, kdy děti upozorňujeme, aby si při vstupu do školy dezinfikovaly ruce. Je mi jasné, že ta dezinfekce několikrát denně není nejzdravější, takže máme všude i antibakteriální mýdla.

A jak to máte s rouškami?

Žáci musí mít k dispozici dvě roušky. My máme tyto ochranné pomůcky ve škole připravené i ve třídách pro případ, že by žák roušku neměl. Pokud pozorujeme příznaky viru na dítěti, máme přímo interní manuál, jak s takovým žákem postupovat. Nicméně si nejsem jistá, zda jsme schopni v době podzimního nachlazení a chřipky rozpoznat, zda má žák příznaky koronaviru.

Obáváte se toho, že opět dojde na distanční výuku?

Myslím si, že k tomu může dojít, ale vím, že pokud to nastane, tak jsou na to učitelé připraveni.

Jak probíhal tento způsob výuky koncem loňského školního roku?

Tehdy to byla výjimečná a nečekaná situace. Nikdo pořádně nevěděl, co a jak bude a všichni jsme byli vystrašení. Ty první dva měsíce byl vidět pozitivní přístup žáků k domá-

címu učení, ale s příchodem teplého počasí už ta morálka postupně upadala. Musím však vyzdvihnout i práci paní sekretářky, ekonomky školy a paní zástupkyně, které po celou dobu chodily do práce a vydávaly ošetřovné pro rodiče, aby mohli být s dětmi doma.

Máte nějakou zpětnou vazbu od učitelů?

Pedagogové předvedli opravdu obrovskou flexibilitu a profesionalitu, kdy se ze dne na den přizpůsobili změně vzdělávání. A vím, že to pro ně muselo být obrovsky náročné. Museli se naučit jiný styl výuky. Nakonec si ale pochvalovali systém, který si v komunikaci se žáky i rodiči našli.

Jak výuku přijali žáci?

Od žáků máme zpětnou vazbu takovou, že ze začátku nevěděli jak do toho, chyběl jim kontakt se spolužáky a kamarády. Nicméně si myslím, že školu zvládali velice dobře.

A co rodiče?

Když to vezmu z pohledu sebe, jako rodiče, tak to bylo náročné. Člověk přijde z práce a znovu si musí sednout k učení. My jsme se snažili, aby se rodiče nemuseli do těch úkolů tolik zapojovat. Jenže to samozřejmě například na prvním stupni nejde. Takže rodičovská pomoc tam byla potřeba. Uvědomujeme si, že to bylo pro rodiče náročné a moc jim za to děkujeme.

Zvládali v loňském školním roce distanční výuku všichni stejně?

Dnes jsem se bavila s paní učitelkou loňských prvňáčků, protože mě zajímalo, jak na tom jsou a říkala, že tam jsou velké rozdíly. První třída – jejímž základem je naučit se: číst, psát a počítat, zvládlo každé dítě úplně jinak. Někdo už plynule čte a někdo se trápí, jak přečíst jednotlivá písmenka. Bude to trvat, ale věřím tomu, že s pomocí

skvělých učitelek se děti zvládnou sjednotit. Tohle ale závisí i na práci s rodiči.

Jak na tom byli například dyslektici či dysgrafici?

Měli to určitě těžší. Nefungovaly poradny a pomoc zvenčí byla omezena. Nicméně věřím, že zvládnou všechno dohnat. Za svůj handicap nemůžou, takže si moc přeji, aby vše zvládli.

Stalo se vám, že si některé rodiny chodily pro úkoly v písemné formě, proto, že neměly prostředky na multimediální výuku?

Měli jsme tu dva takové případy. Ne vždy si sice úkoly vyzvedávaly, ale tu možnost jsme jim dali. Nicméně měla jsem zpětnou vazbu od učitelů, že některé děti tvrdily, že nemají počítač, ale přesto často paní učitelka viděla, že na síti fungují normálně online.

Plánujete nějaké programy pro letošní rok?

Nechceme plánovat moc dopředu, protože nevíme, co bude.

Jakou aktivitu mají podle vás děti ve škole nejraději?

Podle toho, co vidím, tak se děti rády hýbou, takže bych to nejspíš viděla na tělocvik. Ale asi má každý to svoje.

Jak to máte například s výlety?

Zatím doporučujeme třídním učitelům, aby si nic neplánovali. Říkali jsme, že počkáme do pololetí, jak se situace bude vyvíjet. Byla by to škoda, výlety úplně zrušit. Děti se rády vzdělávají mimo budovu školy.

Co byste školákům popřála do školního roku 2020/2021?

Popřála bych jim, aby našli ve škole spoustu kamarádů, aby byli spokojeni, zdraví a abychom tuto situaci všichni zvládli bez strachu z toho, co bude.